Moottorpyörällä kylässä

Kirjoittanut Antti Kempas

”Kai aikuista siust’ei tulle,
täysipäistä ei ikänä”,
oletti emoni oiva,
jaaritteli jatkuvasti,
hoksatessaan moottorpyörän.

Liian myöhään se pysähtyi,
seisahtumaan kun en saanut,
hitaasti en hiipimähän,
kuumaveristä konetta,
kyntämättä ryytitarhan,
kitkemättä kukkapenkin.

Potkin pitkälleen pionit,
suin päin maahan syöksyessä.

Ryntäiltäni ryhdistäydyin,
keuhkot mullasta kevensin,
köhin henkihieverissä.
Koskiko jo kylkiluita?
Mitenkä oli oloni?
Tuliko esiin tyräkin?

Siistin sonnat silmistäni,
  palasi valo takaisin.
Vesiheiniä märehdin,
kiihkouskoinen vegaani,
kotvan, käymälän takana.

Tuli tuoksu tunkiolta;
palautin evääni maahan.

”Älä äitini ähise,
kun ei tässä syy oo mulla,
syy on aina jonkun toisen,
oon kai ennenkin sanonut.

”Syynä lienee polttoaine,
ryssän pensan oikutukset,
venäläiset kotkotukset.

Tais olla Teboil nimensä,
Ruppovaarasta kotoisin,
Kiteen naapurikylästä.

”Mitä lienee siihen pantu,

lisäainetta äkäistä.
Epäilen etanolia,
jyvästä jalostettua.

Todisteetkin löytyi, varmat,
kestävät käräjilläkin,
kun nostin ylös repusta
(kynteni kovin kalisi),
pullon, kirkkaan, puolityhjän,
varatankin niin kätevän.

Tuli nauru jo emolle,
huulille hymy heräsi.
Sulipa sydänkin kylmä,
itseään jopa nolotti,
kun oli syyttänyt minua.